

عنوان مقاله:

تغییرات مانومتري آنورکتال به دنبال درمان کودکان مبتلا به یبوست مزمن فانکشنال

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 103 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسن کرمی

سونیا میری

جمشید یزدانی چراتی

لیلا سرپرست

اعظم مولایی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: مانومتري آنورکتال روش مناسبی برای تشخیص یبوست مزمن کودکان است و می تواند اطلاعات مفیدی در مورد علل زمینه ای یبوست در اختیار ما قرار دهد. با انجام این مطالعه و بررسی پارامترهای مانومتري قبل و بعد از درمان استاندارد می توان پاسخ دهی درمان استاندارد را ارزیابی نموده و روش های تشخیصی را بهبود بخشید. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۴۸ بیمار مبتلا به یبوست مزمن انجام شده و پارامترهای مربوط به مانومتري آنورکتال قبل و ۶ ماه بعد از دریافت درمان استاندارد با یکدیگر مقایسه گردید. یافته ها: متوسط سن $8/1 \pm 6/8$ سال که ۳۱ نفر پسر بودند. درمان استاندارد باعث کاهش فشار پایه آنال شده بود ($0/04 \pm 0/0$ p). با توجه به علایم بالینی در ۷۵ درصد بیماران (۲۷ نفر) پاسخ به درمان، خوب بود. بیش ترین تغییرات شل شدن موج در فاز ۱ ثانیه بعد از اتساع رکتوم دیده شده بود. طول موج و مدت شل شدن در حجم های بالای ۳۰ سی سی با یکدیگر تفاوتی نداشت. استنتاج: گرچه درمان استاندارد بر روی مدت زمان شل شدن اسفنکتر داخلی موثر نمی باشد، ولی با تاثیر بر روی دامنه موج شل شدن می تواند در بهبود وضعیت بیماران نقش مهمی ایفا نماید. بیش ترین تغییرات در فاز ۱ ثانیه بعد از اتساع رکتوم دیده شد. لذا می توان طول مدت انجام مانومتري آنورکتال را کوتاه تر کرد.

کلمات کلیدی:

Anorectal manometry, functional chronic constipation, children, مانومتري آنورکتال، یبوست

مزمن فانکشنال، کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1790747>

